

kommen. Det kunde jo ogsaa forsaavidt være rigtig, at der skete en Umvødelkommen, men man maa huske paa, hvem det er, der fordrer, og hvem det er, der skal give efter; det er kun endeel af det danske Folk, der skal give efter for den anden Deel, som fordrer; naar der endda handledes om et Gode for det hele danske Folk, saa var det rimeligt, at der skulde gives efter. Nu mener sandsynligviis den ene Part af Forsamlingen, at det, at faae dette vedtaget, skal være et Gode for hele det danske Folk; var det saaledes, kunde det jo være rimeligt og billigt, at Offeret for at naae et saadant Gode blev bragt af hele det danske Folk. Nu er det imidlertid ombendt, det er en Part af Folket, som vil have Offer, og det er en Deel af Folket, som skal bringe Offeret. Det kan jo ikke nægtes, at Offeret vil Folket bringe, naar det kræves af det, og det kan antages at være til Gavn for Fædrelandet, men det er et Spørgsmaal. Man skal huske paa, at det er dem, som engang have Meget, der fordrer Mere, saa det er det gamle Ordsprog, der kommer til sin Ret. Det er dem, der engang have en større Magt i Staten, end Folk i Almindelighed have, det er de Rige og bedre Stillede, som, foruden at beholde deres egen Valgret og den Magt og Myndighed, de have ifølge deres bedre Stilling, fordrer at faae Noget af det menige Folks Valgret. Nu kunde man først spørge, om det er en billig Forbring. Jeg kan imidlertid ikke kalde det billigt. For det Andet kunde man ogsaa spørge, hvilke Følger det vil have, dersom Folket nu uden Videre gaaer hen og tilfredsstiller de Forbring, som ere gjorte til det, og indrømmer, at en Deel af dets Valgret gaaer over i andre Hænder — i Hænderne paa en Deel af Folket, jeg vil ikke bedømme, hvor stor eller lille en Deel, det staaer klart i Loven, og det er tydeligt, — saa at Valgretten til Landstinget gaaer over i Enkeltes Hænder. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds lægger saa grumme lidt Vægt paa denne Deel af Valgretten og tager det saa let, naar der er Tale om at berøve Andre deres Valgret. Jeg mener, at det er saa grumme let at skære Remme af Andres Nyg, men naar man selv skal til at aafaae Noget, er det et Spørgsmaal, om man vil

tale om det i samme Tone. Jeg troer saaledes, at det er et stort Offer, der kræves af Folket, Almuen, og dersom man vilde spørge Folket om det — jeg veed meget godt, at der er henviist til Valgene, og de Herrer kunne have Ret til at gjøre denne Henviisning og sige: Vi see den Repræsentation, der er tilstede, den er valgt af Folket, og hvad den vedtager, er ligesom Folket selv gjør det, og jeg siger, at denne Betragtning have de Herrer Ret til, men jeg er vis paa, at dersom Folket skulde abspørges, og dersom det maatte komme til at svare frit og uden at paalægges noget Tryk, saa vilde det kun blive en ubetydelig Deel af Folket, der vilde gaae ind paa det Forslag, der foreligger. Lad os huske paa, under hvilket Tryk Folket har været; det har været i al den Tid, Grundlovsforhandlingen har været ført, under et saadant Tryk, som maaskee de Kjøbenhavnske Herrer, der tale saa let om denne Sag, slet ikke kunne forstaae, fordi de selv have levet udenfor dette Tryk, og jeg troer, at der har været lagt et Tryk paa Folket lige til den sidste Tid og ved de sidste Valg. Folket har ligesom været af den Mening, at der var en Nødvendighed udvendigfra, der krævede Offeret; mange af dem, der have valgt Sa-Candidater, have troet, at der var en Fare fra Ublandets Side. Det kan ogsaa være muligt, at dette ogsaa staaer i Forbindelse med, at Mange have ønsket at faae en Ende paa Sagen; men Tryk for Faren er dog Hovedsagen til, at der er kommet saa Mange ind i dette Thing, der muligviis vilde gaae ind paa det foreliggende Forslag. Det er det mageløse Tryk, hvorunder Folket har valgt, der gjør, at jeg troer, at Dommen vil være urigtig, naar man siger, at det er Folkets Fleerhed, som med god Villie er gaaet ind paa det foreliggende Lovudkast. Skal endelig Lovudkastet blive vedtaget, som jo er meget muligt — det tør jeg ikke sige Noget om, det ligger jo nu for — saa synes jeg, at det, forinden dette skeer, dog er vor Pligt at gjøre, hvad vi kunne, for at faae Sagen klaret, og da jeg synes, at der endnu ikke er talt Nok om den, vilde jeg og mange flere med mig være meget taknemmelige for Udtalelser af en anden Slags, hvorved det vist, hvorfor det er absolut nødvendigt at